

[Lausten.]

kastet, som det er sagt af en af de andre Talere, om Tidspunktet for dets Fremsettelse nu er heldigt valgt. Det er daarlige Tider for dansk Haandværk, daarlignere, end de længe har været. Men det er alligevel mit Ønske og mit Haab, at vi efter en Udvalgsbehandling maa kunne komme til Ende med dette Lovforslag og faa det vedtaget. Jeg ønsker de allerbedste Forhold for de unge Mennesker, der skal i Haandværks- eller Handelslære, og det er for en stor Del for at forbedre Forholdene for dem, at Lovforslaget har faaet den Affattelse, det nu har. Men jeg tror da ogsaa, at den haarde Modstand mod Lovforslaget i Haandværkerkredse i nogen Grad har sin Begrundelse i de for Tiden saa daarlige Forhold for Haandværk og Handel.

Jeg skal anbefale Lovforslaget til villig Behandling.

Socialministeren (Steincke): Ministeren plejer jo gerne at indlede med at uddele forskellige Taksigelser. Dem agter jeg at springe over ved denne Lejlighed. Derimod vil jeg sige, at denne Sags Behandling er overmaade typisk for det uheldige ved danske politiske Forhold i Øjeblikket. Der fremsættes et Forslag fra vedkommende Minister. Derefter deler Befolkningen sig under Hensyn til dens Klasseinteresser i to eller tre skarpt afgrænsede Dele. Den ene Del tager fat paa at kritisere Forslaget fra fuldkommen ensidige Synspunkter lige saa vel som den anden, og den tredje Del, nemlig Kommunerne, stiller sig udenfor det hele og siger, at det er noget af det mest reaktionære, de endnu har oplevet. Paa den Baggrund fortsætter man saa Diskussionen rundt omkring i Presse og Foreninger et Par Maaneder, indtil den kommer ind i den danske Rigsdag. For ikke at risikere, at der skal komme noget fornuftigt ud af Forhandlingerne i den danske Rigsdag, etablerer man dernæst under Hensyn til de gældende Forretningsordener en lang Diskussion ved første Behandling, hvor hver Partiordfører omhyggeligt bestræber sig for at slaa fast, hvad hans egne Partiinteresser og hans egne Standsinteresser gaar ud paa, og at han er saare villig til Forhandling, hvis der blot ikke røres ved alle de Standpunkter, han selv har, men at det ikke kunde falde ham selv ind at gaa med til nogen som helst Forbedring i nogen som helst Retning set fra andres Synspunkt. Efter at dette omhyggeligt er

gentaget i det andet Ting, henvises Forslaget til et Udvalg, og saa begynder den saakaldte saglige Behandling. Det er en overordentlig gunstig Forhistorie for et Lovforslag i Henseende til at opnaa et Resultat, og derfor venter jeg heller ikke at se noget Resultat før, som det plejer at være Tilfældet med store Forslag her i Landet, i Løbet af mellem 10 og 25 Aar, efter som vedkommende Partiordførere lever længe eller ej. (*Johannes Jensen*: Lad os saa haabe paa 25 Aar). Nej, under Hensyn til, at de fleste af Ordførerne her ikke er helt unge, haaber jeg i dette Tilfælde paa 10 Aar.

Men uanset, at jeg altsaa har den principielle Opfattelse af det mindre hensigtsmæssige i Tilrettelæggelsen af den politiske Behandling af saadanne Forslag, er jeg naturligvis saa konservativ og traditionsbunden, at jeg derefter skal gaa over til en omhyggelig Imødegaaelse af de vigtigste af de forskellige Indvendinger, der er fremkommet, for ogsaa at give mit Bidrag til at forøge Vanskelighederne for en saglig Udvalgsbehandling.

Den ærede Ordfører for Venstre, det ærede 10de Medlem for 5te Kreds (*Johannes Jensen*), begyndte med at sige, at det var egentlig alt for mange forskelligartede Forhold, der efterhaanden var søgt presset ind under den samme Lærlingelov. Saa vidt jeg forstod den ærede Ordfører, mente han, at det kunde til Nød gaa med Beværttere og Gartnere, naar man gjorde de Undtagelser, som i øvrigt er gjort i Lovforslaget, men i hvert Fald vilde det være uheldigt at have en fælles Lov for Haandværk og Industri paa den ene Side og for Handel og Kontorfag paa den anden Side. Den samme Betragtning maade blev anlagt af den ærede konservative Ordfører. Jeg har sagt før, at den forstaar jeg i og for sig godt, og jeg maa ogsaa indrømme, at rent principielt er det rigtigt, at jo flere Fag, der drages ind, des mere forskelligartet bliver det, og des vanskeligere kan det være at finde Fællesregler. Hvis derfor disse Udtalelser fra de ærede Medlemmers Side kun var Udtryk for et Ønske om at faa skilt disse Forhold ad for lettere at naa til et Resultat, saa vilde jeg være meget lydhør overfor dette Ønske. Men naar der samtidig fremsættes en Række Udtalelser, der ikke peger paa Forbedringer, men snarere peger i Retning af Forringelser af den nugældende Ordning, og naar hertil kommer, at der af de Organisationer, som jo altid, jeg ved ikke, om jeg maa bruge Udtrykket: løber sammen,